

Hanna Banaszak i Miros, Ballada o paniach minio

słowa: Franciszek Villon

muzyka: Jerzy Satanowski

Powiedz mi, gdzie i w jakiej ziemi

Jest Flora Rzymska krasawica

Archippa, cud między cudami

Tais, stryjeczna iey siostrzyca?

Ty, Echo, co głos wracasz skory

Gdy pomkniesz nad strumienia biegi

Mów, gdzie są piękne dawney pory?

Ach, gdzie są niegdysiejsze śniegi!

Ach, gdzie są niegdysiejsze śniegi!

Powiedzcie, kędy jest uczona

Helois, dla miłości którey

Abeylart Piotr, zmienion w kapłona

Żal swój w klasztorne zamknął mury?

Podobnież, gdzie ta monarchini

Co, śmiertelnemi szyjąc ściegi

Worek, gachowi grób zeń czyni?

Ach, gdzie są niegdysiejsze śniegi!

Ach, gdzie są niegdysiejsze śniegi!

Królowa Blanka, jak liliia

Syrenim głosem zawodząca

Berta o wielkiey stopie, Liia

Bietris, Arambur, Alys wrząca

Iohanna, co w mężczyźńskiey szacie

Anglików gnała precz szeregi

Gdzież są? wy mówcie, jeśli znacie

Ach, gdzie są niegdysiejsze śniegi!

Ach, gdzie są niegdysiejsze śniegi!

Nie pytay, kędy hoże dziewczki

Idą stąd y na iakie brzegi

Iżbyś nie wspomniął tey przyśpiewki

Ach, gdzie są niegdysiejsze śniegi!